

உ-ம். நிலனெனா நீரெனா. எ-ம். நிலனென்றா நீரென்றா.
எ-ம். வரும்.

உம்மைதொக்க வெனுவென்கிளவி யெனவே, எனாவு
மென அச்சொல் உம்மோடு வருதலுமுடைத்தென்பதாம்.
உம்மோடு வந்தவழி அவ்வெண்ணும்மை எண்ணுளடங்கும்.

எண்ணுவழிப்பட்டனவெனவே, அவை சொற்றொறும்
வருதலேயன்றி இடையிட்டும் வருமென்பதாம். 'பின்சா
ரயல்புடை தேவகை யெனா.' எ-ம். 'ஒப்பிற் புகழிற் பழியி
னென்றா.' எ-ம். இடையிட்டி வந்தவாறு. இவை எண்ணு
தற்கண் வாராமையானும், "அவற்றின் வருஉ மெண்ணி
னிறுதியும்" எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற் சிறப்பினனும்,
அவற்றினை ஈண்டு வைத்தார். (சுக)

உக௮. அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் சேவ்வே ணிறுதியு
மேயி னாகிய வேண்ணி னிறுதியும்
யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எனா என்றா என்பன
வற்றான் வரும் எண்ணினிறுதியும், இடைச்சொல்லானன்றிப்
பெயரானெண்ணப்படுஞ் செவ்வெணிறுதியும், ஏகாரத்தான்
வரும் எண்ணினிறுதியும், யாதானுமோரிடத்து வரினுந்
தொகையின்றி தில்லா. எ - று.

உ-ம். நிலனெனா நீரெனாவிரண்டும். எ-ம். நிலனென்றா
நீரென்றாவிரண்டும். எ-ம். நிலநீரெனவிரண்டும். எ-ம். நிலனே
நீரேயெனவிரண்டும். எ-ம். தொகைபெற்று வந்தவாறு.

செவ்வெண் இடைச்சொல் லெண்ணன்றென்றாயி
னும், எண்ணாதலுந் தொகைபெறுதலுமாகிய ஒப்புமையான்
ஈண்டுக் கூறினார். (சஉ)

உக௯. உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்.

இ - ள். உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகுதல்
வரையப்படாது. எ - று.

“பிறிதுபிறிதேற்றலு முருபுதொக வருதலு--நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப” என்னும் பொதுவிதியான் உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகல் பெறப்பட்டமையால், பெற்றதன்பெயர்த்துரை நியமப்பொருட்டாகலான், உம்மையெண்ணினுருபு தொகல் வரையப்படாது; ஏனையெண்ணின் கண் அவை வரையப்படுமென நியமித்தல் இதற்குப் பயனாகக் கொள்க.

‘குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள—மொன்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்’ எனப்பிறவெண்ணின்கண் உருபு தொக் கதாலெனின்:—அற்றன்று: செவ்வெண் தொகையின்றி நில் லாமையின் அவற்றையென ஒருசொல் விரிக்கப்படும்; விரிக் கவே, குன்றி முதலாயின எழுவாயாய் நின்றனவாமென்பது.

உ-ம். ‘பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—றேக்கு மரம்போ னீடிய வொருவன்;’ ‘இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி’ என உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொக்கவாறு கண்டுகொள்க.

வரையாரென்றதனான், ஆண்டும் எல்லாவுருபுந்தொகா; ஐயுங் கண்ணுமே தொகுவனவெனக் கொள்க.

யானை தேர் குதிரை காலாளெறிந்தார் என உம்மையும் உருபும் உடன்றொக்கவழி உம்மைத்தொகையென்னாது உருபு தொகையென்கவென்பது இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அஃது உம்மைத் தொகையாதவின் ஒரு சொன்னடைத்தாய் உருபேற்றானும் பயனிலை கொண்டானும் நிற்கும்; அத்தொகையிடை உரு பின்மை சிற்றறிவினார்க்கும் புலனும்; அதனான் அஃதவர்க் குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டுமோவென்பது. (சக)

உகஉ. உம்முந் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். வினைசெயன்மருங்கிற்காலமொடு வருவனவற் றுள் உம்மீறு உந்தாய்த் திரிதலுமுடைத்து. எ - று.

உ-ம். ‘நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து.’ எ-ம். ‘நாரரி கறவினாண் மகிழ்தூங்குந்து.’ எ-ம். வரும்.

வினையெயன்மருங்கிற் காலமொடு வரும் உம்மென்பது ஏற்புழிக் கோடலென்பதனாற் பெற்றும்.

இடனுமாருண்டேயென்றது, இத்திரிபு பெயரெச்சத் திற்கேறியவழியென்பது கருதிப்போலும்.

தம்மீறு திரிதன்முதலாயின இவ்வோத்தினுட் கூறப் படும் இடைச்சொற்கேயென்பது இதனானும் பெற்றும். வினையியலுள்ளுங் கூறப்படுமாயினும், இடைச்சொற்றிரிபாக லான் ஈண்டுக் கூறலும் இயைபுடைத்தென்பது. (சச)

உகூநு. வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா நிலையல் வேண்டு மவற்றவற்றியல்பே.

இ - ள். வினையொடு நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் தந்நிலையிற்றிரியா; அவற்றொடு வருங்கால் அவற்றவற்றியல்பு ஆராய்தல்வேண்டும். எ - று.

உ-ம். உண்டுநின்றும் பாடியும் வந்தான். எ-ம். உண் னாவெனத் தின்னவெனப் பாடவென வந்தான். எ-ம். வரும்.

ஒழிந்தவெண்ணொடு வருவனவுளவேற் கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் பெயரொடல்லது எண்ணிடைச் சொல் நில்லாமையின் அதனை முற்கூறி, சிறுபான்மை வினை யொடு நின்றலுமுடைமையான் இதனை ஈண்டுக் கூறினார்.

நிலையல்வேண்டு மவற்றவற்றியல்பே யென்றதனான், எண்ணிடைச்சொல் முற்றுச்சொல்லும் பெயரெச்சமும்பற்றி வாராதென்பதூஉம், வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவல்லது வாராவென்பதூஉம், ஆண்டுத்தொகை பெறுதல் சிறுபான் மையென்பதூஉங் கொள்க.

சாத்தன்வந்தான் கொற்றன்வந்தான் வேடன்வந்தான் என மூவரும் வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்தது எனச் செவ்வெண் தொகை பெற்று வந்ததென்றால் உரையா சிரியரெனின்:—அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் அமைந் துமாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும், மூவருமென்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையாகலானும், அது போலி யுரையென்க. (சரு)

உகூச. என்று மெனவு மொவேந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித்
தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்று
மிடமுடைய. எ - று.

உ-ம். ‘வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்.’ எ-ம்.
‘கண்ணிமை நொடியென.’ எ-ம். ‘பொருள் கருவி காலம்
வினையிடறொ டைந்தும்.’ எ-ம். அவை ஒருவழி நின்று,
வினையென்று பகையென்று. எ-ம். கண்ணிமையென நொடி-
யென. எ-ம். பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினை
யொடு இடத்தொடு. எ-ம். நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிற
வழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்றுவழியுடையவென்றதனால், சொற்றொறு நிற்பதே
பெரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறு நின்றவெண் இக்
காலத்தரிய. ஒடுவென்பதோ ரிடைச்சொல் எண்ணின்கண்
வருதலினுற் கொள்க.

இவைமூன்றும் பொருளிற்பிரிந்து எண்ணின்கண் அசை
யாய் வருதலுடையவென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத்
தென்பாருமுளர். அசைநிலையென்பது இச்சூத்திரத்தாற்
பெறப்படாமையானும், “கண்ணிமை நொடி” என்னுஞ் சூத்
திரத்து எனவைக் கண்ணிமை யென்பதனோடுங் கூட்டுக
வென்றுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (சகூ)

உகூரு. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்ப்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பெயரோடு நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தேரிந்தனர் கொளலே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள், அவ்வச்
சொல்லிற்கு அவையவை பொருளென நிலைபெறச் சொல்
லப்பட்ட இயல்பையுடையனவாயினும், வினையொடும் பெய
ரொடும் ஆராய்ந்து உணரத் தோன்றி வேறுபொருளவாயும்
அசைநிலையாயுந் திரிந்துவரினும், ஆராய்ந்துகொள்க. எ - று.

எனவே, கூறிய முறையான் வருதல் பெரும்பான்மையென்றும், வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ் சொல்லியவாரும்.

வினையொடும் பெயரொடுமென்றது, அவை வேறு பொருளவென்றுணர்தற்குச் சார்பு கூறியவாறு.

உ-ம். 'சென்றி பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ.'
எ-ம். 'கலக்கொண்டேன் கள்ளென்கோ காழ்கொற்றன் குடென்கோ.' எ-ம். ஓகாரம் ஈற்றசையாயும் எண்ணாயும் வந்தது. 'ஓர்கமா தோழியவர் தேர்மணிக் குலே' என மா முன்னிலையசைச்சொல்லாயிற்று. 'அதுமற் கொண்கன் றேரே' எனமன் அசைநிலையாயிற்று. பிறவுமன்ன.

செய்யுளின்பனோக்கி வினையொடும் பெயரொடுமென்றார்.

உககூ. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கோளலே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்டனவன்றி யவைபோல்வன பிறவரினும், அவற்றைக் கிளந்த சொல்லினியல்பானுணர்ந்து கொள்க. எ - று.

கிளந்தவற்றியலானென்றது, ஆசிரியர் ஆணையானன்றிக் கிளந்தவற்றையும் இன்னவென்றறிவது வழக்கினுட்சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றியன்றே, கிளவாதவற்றையும் அவ்வாறு சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றி இஃதசைநிலை இஃதசைநிறை இது குறிப்பால் இன்னபொருளுணர்த்தம் என்றுணர்ந்துகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். 'சிறிதுதணிர் திக மாளநின் பரிசில ரும்மாள்.'
எ-ம். 'சொல்லின் றெய்ய நின்னெடு பெயர்ந்தே.' எ-ம். 'அறிவார் யாரஃ திறவுழி யிறுகென.' எ-ம். 'பணியுமா மென்றும் பெருமை.' எ-ம். 'ஈங்கா குநவாலென்றிசின் யானே.' எ-ம். மாள, தெய்ய, என, ஆம், ஆல் என்பனவும் அசைநிலையாய் வந்தன. 'குன்றுதொ றுடலு நின்றதன் பண்பே' எனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப் பொருட்குப் பன்மையும் இடமாதலுமுணர்த்தி நிற்கும்.

ஆனம், ஏனம், ஓனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. பிறவும்
எடுத்தோதாத விடைச்சொல்லெல்லாம் இப்புறனடையாற்
றழீஇக்கொள்க. (சஅ)

இடையியன்முற்றிற்று.

அ. உ ரி யி ய ல்.

உக௭. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
யிசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொற் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பலசொல் லொருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்.

நிறுத்த முறையானே உரிச்சொலுணர் த்தியவெடுத்துக்
கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து உரியியலென்னும்
பெயர்த்தாயிற்று. தமக்கியல்பில்லாவிடைச்சொற்போலாது
இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குத் தாமேயுரிய
வாதலின், உரிச்சொல்லாயிற்று. பெரும்பான்மையுஞ் செய்
யுட்குரியவாய் வருதலின் உரிச்சொல்லாயிற்றென்பாருமுளர்.

இ - ள். உரிச்சொல்லை விரித்துரைக்குமிடத்து, இசை
குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருண்மேற்றேன்றி, பெயர்க்
கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தம்முருபு தடுமாறி, ஒருசொற்
பலபொருட்குரித்தாய் வரினும் பலசொல் ஒருபொருட்குரித்
தாய் வரினும் கேட்பானாற் பயிலப்படாதசொல்லைப் பயின்ற
வற்றோடு சார்த்திப் பெயரும் வினையுமாகிய தத்தமக்குரிய
நிலைக்களத்தின்கண் யாதானுமொருசொல்லாயினும் வேறு
வேறு பொருளுணர்த்தப்படும். எ - று. என்றது, இசை
குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருளவாய்ப் பெயர் வினை போன்
றும் அவற்றிற்கு முதனிலையாயுந் தடுமாறி ஒருசொல் ஒரு
பொருட்குரித்தாதலேயன்றி ஒருசொற்பலபொருட்கும் பல

சொல் ஒருபொருட்கும் உரியவாய் வருவன உரிச்சொல்லென்றும், அவை பெயரும் வினையும்போல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்தலாகாமையின் வெளிப்படாதவற்றை வெளிப்பட்டவற்றோடு சார்த்தித் தம்மையெடுத்தோதியே அப்பொருளுணர்த்தப்படுமென்றும், உரிச்சொற்குப் பொதுவிலக்கணமும் அவற்றிற்குப் பொருளுணர்த்து முறைமையு முணர்த்தியவாறு.

குறிப்பு மனத்தாற் குறித்துணரப்படுவது. பண்பு பொறியானுணரப்படுங் குணம்.

கறுப்பு, தவவென்பன பெயர் வினைப்போலி. துவைத்தல், துவைக்குமென்பன பெயர் வினைக்கு முதனிலையாயின. உறு முதலாயின மெய் தடுமாறாது வருமாதலின், பெயரினும் வினையினு மெய் தடுமாறியென்றது பெரும்பான்மைபற்றியெனக் கொள்க.

அவை கூறியவாற்றாற் பொருட்குரியவாய் வருமாறு முன்னர்க் காணப்படும்.

மெய்தடு மாறலும், ஒருசொற்பலபொருட் குரிமையும், பலசொல் ஒருபொருட்குரிமையும் உரிச்சொற்கு உண்மையான் ஒதினரேனும், உரிச்சொற்கு இலக்கணமாவது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குரியவாய் வருதலேயாம்.

ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாதல் இயல்பாகலாற் சொல்லாமையே முடியுமென்பது. (க)

உக. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இ - ள். வெளிப்பட்ட உரிச்சொல், கிளந்ததனாற் பயனின்மையிற் கிளக்கப்படா; வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன் மேற்றுக் கிளந்தோதல். எ - று.

“பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தி—யெச்சொல்லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” என்றதனால், பயிலாதவற்றைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பயின்றவற்றைப் பிறிதொன்றோடு சார்த்தாது தம்மையே கிளந்தும் எல்லாவுரிச்

சொல்லும் உணர்த்தப்படுமென்பது பட்டு நின்றதனை விலக்கி, பயனின்மையாற் பயின்ற உரிச்சொற்களக்கப்படாது பயிலாத உரிச்சொல்லே களக்கப்படுமென, வரையறுத்தவாறு.

மேலவென்பது மேனவென நின்றது. (உ)

உகக. அவைதாம்,

உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று

மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

வெளிப்படவாரா உரிச்சொல்லைக் கிளந்தோதி விரிக் கின்றார்.

அவைதாம். எ-து. வெளிப்படவாரா உரிச்சொற்றும். எ-று. அதற்கு முடிபு “அவைதாம், அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியும்” என்புழி உரைத்தாங்குரைக்க.

இ - ள். ‘உறுபுன றந்தல கூட்டி.’ எ-ம். ‘நயாது வீயு முயிர்தலுப் பலவே.’ எ-ம். ‘வந்துநனி வருந்தினை வாழியென் னெஞ்சே.’ எ-ம். உறு, தவ, நனியென்பன மிகுதியென் னுங் குறிப்புப்பொருளுணர்த்தும். எ - று.

குறிப்புச்சொற் பரப்புடைமையான் முற்கூறினார். (ங)

நயய. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இ - ள். ‘உருகெழு கடவுள்.’ எ-ம். ‘புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை.’ எ-ம். உருவும் புரையும், உட்கும் உயர்புமுணர்த்தும். எ - று. (ச)

நயக. குருவுங் கெழுவு நிறை கும்மே.

இ - ள். ‘குருமணித் தாவி;’ ‘செங்கேழ் மென்கொடி’ எனக் குருவும் கெழுவும், நிறமென்னும் பண்புணர்த்தும். எ - று. (ரு)

நயஉ. செல்ல லின்ன லின்ன மையே.

இ - ள். ‘மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்.’ எ-ம். ‘வெயில்புறந் தருஉ மின்னவியக் கத்து.’ எ-ம். செல் லலும் இன்னலும், இன்னமையென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (க)

நயந. மல்லல் வளனே.

நயச. ஏபெற் றுகும்.

இ - ள். 'மல்லன் மால்வரை.' எ-ம். 'ஏகல்லிக்கம்.' எ-ம். மல்லலும் ஏவும், வளமும் பெற்றுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெற்று--பெருக்கம். ஈதக்காலத்துப் பயின்றதுபோலும். இவையிரண்டு சூத்திரம். (எ) (அ)

நயரு. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இ - ள். 'விசம்புகந் தாடாது.' எ-ம். 'உவந்துவந்—தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னனையு.' எ-ம். உகப்பும் உவப்பும், உயர்தலும் உவகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

நயசு. பயப்பே பயனும்.

நயஎ. பசப்புநிற னாகும்.

இ - ள். 'பயவாக் களரணையர் கல்லா தவர்.' எ-ம். 'மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே.' எ-ம். பயப்பும் பசப்பும், பயனும் நிறவேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்பு முணர்த்தும். எ - று. (க0) (கக)

நயஅ. இயைபே புணர்ச்சி.

நயக. இசைப்பிசை யாகும்.

இ - ள். 'இயைந்தொழுகும்.' எ-ம். 'யாழிசையுப் புக்குக்.' எ-ம். இயையும், இசைப்பும், புணர்ச்சிக்குறிப்பும் இசைப்பொருண்மையுமுணர்த்தியவாறு. (கஉ) (கஃ)

நகய. அலமர நெருமர லாயிரண்டுஞ் சழற்சி.

இ - ள். 'அலமர லாயம்.' எ-ம். 'தெருமர லுள்ளமொ டன்னை தஞ்சாள்.' எ-ம். அலமரலும் தெருமரலும், சழற்சியாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (கச)

நகக. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இ - ள். 'மழகளிறு.' எ-ம். 'குழக்கன்று.' எ-ம். மழவுங் குழவும், இளமைக்குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும். எ - று.

நகஉ. சீர்த்தி மிகுபுகழ்.

நகந. மாலை யியல்பே.

இ - ள். 'வயக்கல்சால் சீர்த்தி.' எ-ம். 'இரவரன்
மாலையனே.' எ-ம். சீர்த்தியும் மாலையும், பெரும்புகழும்
இயல்புமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (கக) (கஎ)

நகச. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

இ - ள். 'துனிகூ ரெவ்வமொடு.' எ-ம். 'கழிகண்
னோட்டம்.' எ-ம். கூர்ப்பும் கழிவும், ஒன்றனது சிறத்த
லாகிய குறிப்பையுணர்த்தும். எ - று. உள்ளதென்றது முன்
சிறவாதுள்ள தென்றவாறு. (கஅ)

நகரு. கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின் போருள.

இ - ள். 'கதழ்பரி நெடுந்தேர்.' எ-ம். 'துனைபரி
நிவக்கும் புள்ளின் மான,' எ-ம். கதழ்வும் துனைவும், விரை
வாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (கக)

நகசூ. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'அதிர வருவதோர் நோய்.' எ-ம். 'விதிர்ப்புற
வறியா வேமக் காப்பினை.' எ-ம். அதிர்வும் விதிர்ப்பும்,
நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

அதிழ்வென்று பாடமோதி, 'அதிழ்கண் முரசம்'
என்றுதாரணங் காட்டுவாருமுளர். (உ௦)

நகஎ. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்வு நேமையுஞ் செய்யும் போருள.

இ - ள். 'வார்ந்திலங் கும்வை யெயிற்று;' 'வார்ஷகயிற்
றொழுகை.' எ-ம். 'போகுகொடி மருங்குல்' 'வெள்வேல்
விடத்தே ரொடுகாருடை போகி.' எ-ம். 'ஒழுகுகொடி
மருங்குல்;' 'மால்வரை யொழுகிய வாழை.' எ-ம். வார்தல்,
போகல், ஒழுகல் என்னு மூன்றுசொல்லும், நேர்மையும்
நெடுமையுமாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (உக)

௩௧௮. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்.

இ - ள். தீர்தலுந் தீர்த்தலுமென்னுமிரண்டும் விடுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

௨-ம். 'துணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை' என வரும்.

தீர்த்தல் விடுதற்பொருண்மைக்கண் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. தீர்த்தலென்பது செய்வித்தலையுணர்த்தி நின்ற நிலைமையெனின்:—செய்வித்தலையுணர்த்து நிலைமை வேறேதின், "இயைபே புணர்ச்சி" என்புழியும் இயைப்பென வேறேதல் வேண்டும்; அதனாற் றீர்த்தலுஞ் செய்தலையுணர்த்துவதோ நரிச்சொல்லெனவே படுமென்பது.

விடற்பொருட்டாகு மென்பதனை இரண்டனோடுங் கூட்டுக. பன்மையொருமை மயக்கமெனினுமமையும். (௨௨)

௩௧௯. கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும் விளையாட்டு.

இ - ள். 'கெடவர லாயமொடு.' எ-ம். 'பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணைக்கு பொருளும்.' எ-ம். கெடவரலும் பண்ணையும், விளையாட்டாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ( )

௩௨௦. தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.

இ - ள். 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்;' 'கயவாய்ப் பெருங்கை யானை;' 'நளிமலை நாடன்' எனத் தடவும் கயவும் நளியும், பெருமையாகிய பண்புணர்த்தும். எ-று.

௩௨௧. அவற்றுள்,

தடவேன் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

௩௨௨. கயவேன் கிளவி மென்மையு மாகும்.

௩௨௩. நளியென் கிளவி சேறிவு மாகும்.

இ - ள். 'தடமருப்பெருமை;' 'கயந்தலை மடப்பிடி;' 'நளியிருள்' எனத் தடவென்கிளவி முதலாயின, பெருமையென்றிக் கோட்டமும் மென்மையுமாகிய பண்பும் செறிவாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று. (௨௩) (௨௪) (௨௫)

௩௨௪. பழுதுபய மின்றே.

௩௨௫. சாயன் மென்மை.

௩௨௬. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் போருட்டே.

இ - ள். 'பழுதுகழி வாழ்நாள்;' 'சாயன்மார்பு;' 'மண் முழுதாண்ட' எனப் பழுது முதலாயின, பயமின்மையாகிய குறிப்பும் மென்மையாகிய பண்பும் எஞ்சாமைமாகிய குறிப்பு முணர்த்தும். எ - று. (௨௮) (௨௯) (௩௦)

௩௨௭. வம்புநிலை யின்மை.

௩௨௮. மாதர் காதல்.

௩௨௯. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இ - ள். 'வம்புமாரி;' 'மாதர் நோக்கு;' 'நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி;' 'பேரிசை நவிரமேள வுறையும்' என வம்பும் மாதரும், நிலையின்மையுங் காதலுமாகிய குறிப்பு முணர்த்தும்; நம்பும் மேவும், நசையாகிய குறிப்பு முணர்த்தும். எ - று. மேவு—நசையாக. (௩௧) (௩௨) (௩௩)

௩௩௦. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ

யாவயி னுன்கு முள்ளத னுணுக்கம்.

இ - ள். 'வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு;' 'பாய்ந்தாய்ந்த தானை பரிந்தானு மைந்தினை;' 'நிழத்த யானை மேம்புலம் படா;' 'கயலற லெதிரக் கடும்புலல் சாஅய்' என ஓய்தன்முதலாயின னுணுக்கமாகிய குறிப்பு முணர்த்தும். எ - று. ஆய்ந்த தானை—பொங்குதல் விசித்தலானுணுகிய தானை. உள்ளதென்றது முன்னுணுகாத உள்ளதென்றவாறு. (௩௪)

௩௩௧. புலம்பே தனிமை.

௩௩௨. துவன்றுநிறை வாகும்.

௩௩௩. முரஞ்சன் முதிர்வே.

௩௩௪. வெம்மை வேண்டல்.

இ - ள். 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி.' எ-ம். 'ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை மூதூர்.' எ-ம். 'சூன்முரஞ்ச செழிலி.' எ-ம். 'வெங்காமம்.' எ-ம். புலம்பு முதலாயின,